

בש"פ 1484/22 - פירדובסקי חוסיינוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1484/22

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

העורר:

פירדובסקי חוסיינוב

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו
(השופט ש' מלמד) שניתנה ביום 17.2.2022 במ"ת
752-03-20

בשם העורר:

עו"ד מיכאל עירוני

בשם המשיבה:

עו"ד ענת גרינבאום

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטתו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופט ש' מלמד), אשר ניתנה ביום 17.2.2022 במ"ת 752-03-20, אשר במסגרתה נדחתה בקשת העורר לשחרורו לחלופת מעצר או להעברתו למעצר בפקוח אלקטרוני מחוץ לכלא ונקבע כי הלה יישאר במעצר מאחורי סורג וברח עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בתפ"ח (מחוזי ת"א) 781-03-20 (להלן: ההליך העיקרי).

2. בגדרי ההליך העיקרי, העורר מואשם, בין היתר, ברצח בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 300(א)(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. האישום מאומת בראיות לכאורה. פרטיו והראיות שלכאורה מאמתות אותו סוכמו בהחלטתו בבש"פ 4352/21 חוסיינוב נ' מדינת ישראל (6.7.2021), ואיני רואה סיבה לשוב ולסכמם כאן.

3. ההליך העיקרי אינו נטול מקשיים בהיבט הראייתי והפרוצדורלי. חלק מקשיים אלו נובעים מכך שמספר עדי הגנה, ששמותיהם, או שמות של חלק מהם, הופיעו, תחילה, ברשימת עדי התביעה שבכתב האישום, נמצאים באזרביידג'ן והעדתם, בנקודת הזמן הנוכחית, אינה אפשרית. העורר עצור מזה כשנתיים. מעצרו הוארך בתשעים ימים שש פעמים וסיום משפטו אינו נראה באופק.

4. על רקע זה, נתבקש בית משפט קמא לבחון את האפשרות להעביר את העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני למרות היותו מואשם ברצח וחרף המסוכנות הנשקפת ממנו, שרמתה הוערכה על ידי שירות המבחן כבינונית. בית המשפט שלל אפשרות זו לנוכח מיקומו של המעצר באזוק אשר הוצע על ידי העורר - דירתו בתל אביב - ובשל חולשתו של מערך הפיקוח.

5. בהחלטה זו לא נפלה שום שגגה. ברם, מאחר שההליך העיקרי אינו עומד להסתיים בקרוב, ואף לא בעתיד הנראה לעין, סבורני כי מן הדין לאפשר לעורר להציע חלופת אזוק אלקטרוני חדשה כדי שזו תישקל על ידי שירות המבחן במהלכם של 180 הימים הקרובים. לאחר שמיעת טענותיהם של בעלי הדין, הגעתי למסקנה שחלופה כאמור צריכה לכלול בתוכה מעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאי מעצר-בית מלא במקום מרוחק מסביבה עירונית, אשר יאפשר פיקוח קל על מעשיו של העורר, העמדת מפקחים אמינים שאינם נמנים עם משפחתו הקרובה של העורר, התחייבות עצמית וערבות צד ג' בסכום שלא יפחת מ-750,000 ש"ח, הפקדת מזומנים או ערבות בנקאית אוטונומית בסכום שלא יפחת מ-350,000 ש"ח, איסור יציאה מן הארץ והפקדת כל הדרכונים שברשות העורר, וכן תנאים מגבילים נוספים אשר ייקבעו על ידי בית המשפט המחוזי לפי שיקול דעתו.

6. לזאת אוסיף כי גורמי אכיפת החוק יהיו מוסמכים לבצע האזנות סתר למכשירי טלפון, סלולריים וקוויים, וכן למחשבים ולאמצעי תקשורת אחרים מהם תנוהלנה שיחות על ידי העורר בעודו עצור באזוק אלקטרוני - דבר שיאפשר להדק את הפיקוח על צעדיו, ככל שידרש. בהקשר זה, אני מפנה לאמור בסעיף 8(1) סיפא לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979, אשר קובע, בין היתר, כי "מקום שבו מוחזק אותה שעה עצור או אסיר" הוא בגדר "רשות הרבים" - מקום שבו ניתן לבצע האזנות סתר ללא היתר לפי החוק, ודי בקיום הסמכה פנימית מאת "קצין משטרה מוסמך" אשר ניתנת "לשם מניעת עבירות או גילוי עבריינים" (ראו פסקה 51 להחלטתי בבש"פ 5743/21 מדינת ישראל נ' זדורוב (26.8.2021)).

7. איני מקל ראש במסוכנות הנשקפת מהעורר ומהחשש שהלה ינסה להימלט מאימת הדין. ברם, לנוכח השיקולים שמניתי בהחלטתי בבש"פ 4342/21 מדינת ישראל נ' פוגל ואח' (12.8.2021), הימשכות ההליכים במידה לא סבירה - גם במשפטי רצח - עשויה להסיט את נקודת האיזון בין צרכי ההליך הפלילי לבין זכות הנאשם לחירות, בעודו חוסה בצלה של חזקת החפות, לכיוון מציאת החלופה למעצרו בכלא.

8. בכפוף לאמור לעיל, הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ד' באדר ב' התשפ"ב (7.3.2022).

ש ו פ ט

